

32000R1760

11.8.2000

JURNALUL OFICIAL AL COMUNITĂȚILOR EUROPENE

L 204/1

**REGULAMENTUL (CE) NR. 1760/2000 AL CONSILIULUI ȘI AL PARLAMENTULUI EUROPEAN
din 17 iulie 2000**

**de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și
mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat și de abrogare
a Regulamentului (CE) nr. 820/97 al Consiliului**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 37 și articolul 152 alineatul 4 litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social ⁽²⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽³⁾,

în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 251 din tratat ⁽⁴⁾,

întrucât:

- (1) Articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 820/97 al Consiliului din 21 aprilie 1997 de stabilire a unui sistem de identificare și înregistrare a bovinelor și privind etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat ⁽⁵⁾ prevede obligativitatea adoptării și aplicării unui sistem de etichetare a cărnii de vită și mânzat în toate statele membre începând de la 1 ianuarie 2000. Același articol prevede și adoptarea, pe baza unei propuneri a Comisiei, a normelor generale ale acestui sistem obligatoriu înainte de data respectivă.
- (2) Regulamentul (CE) nr. 2772/1999 al Consiliului din 21 decembrie 1999 privind normele generale ale unui sistem de etichetare obligatorie a cărnii de vită și mânzat ⁽⁶⁾ precizează că normele generale în cauză nu se aplică decât cu titlu provizoriu, pe o perioadă de maxim opt luni, și anume de la 1 ianuarie la 31 august 2000.
- (3) Din motive de claritate, ar trebui abrogat Regulamentul (CE) nr. 820/97 și înlocuit cu prezentul regulament.

(4) Ca urmare a instabilității pieței cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, datorată crizei encefalopatiei spongiforme bovine, creșterea transparenței condițiilor de producție și de comercializare a produselor în cauză, în special în ceea ce privește controlul acestora, a avut un efect pozitiv asupra consumului de carne de vită și mânzat. Pentru a menține și a consolida încrederea consumatorului în carnea de vită și mânzat și pentru a evita riscul ca acesta să fie indus în eroare, trebuie să se dezvolte cadrul în care informațiile sunt furnizate consumatorului printr-o etichetare adecvată și clară a produsului.

(5) În acest scop, trebuie stabilit, pe de o parte, un sistem eficient de identificare și de înregistrare a bovinelor în stadiul de producție și creat, pe de altă parte, un sistem de etichetare comunitară specifică pentru sectorul cărnii de vită și mânzat, bazat pe criterii obiective, pentru etapa de comercializare.

(6) Ca urmare a garanțiilor pe care le oferă această ameliorare, se vor respecta anumite cerințe de interes general, în special protecția sănătății publice și animale.

(7) În consecință, vor crește încrederea consumatorilor în calitatea cărnii de vită și mânzat și a produselor din carne de vită și mânzat, nivelul protecției sănătății publice și stabilitatea pieței cărnii de vită și mânzat.

(8) Articolul 3 alineatul 1 litera (c) din Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice care se aplică în comerțul intracomunitar pentru anumite animale și produse în scopul realizării pieței interne ⁽⁷⁾ prevede ca animalele destinate comerțului intracomunitar să fie identificate în conformitate cu cerințele normelor comunitare și să fie înregistrate astfel încât să se poată identifica exploatarea, centrul sau organizația de origine sau de tranzit și ca, înainte de 1 ianuarie 1993, aceste sisteme de identificare și înregistrare să fie extinse asupra circulației animalelor pe teritoriul fiecărui stat membru.

⁽¹⁾ JO C 376 E, 28.12.1999, p. 42.

⁽²⁾ JO C 117, 26.4.2000, p. 47.

⁽³⁾ JO C 226, 8.8.2000, p. 9.

⁽⁴⁾ Avizul Parlamentului European din 12 aprilie 2000 (încă nepublicat în Jurnalul Oficial), Poziția comună a Consiliului din 6 iunie 2000 (încă nepublicată în Jurnalul Oficial) și Decizia Parlamentului European din 6 iulie 2000 (încă nepublicată în Jurnalul Oficial).

⁽⁵⁾ JO L 117, 7.5.1997, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 334, 28.12.1999, p. 1.

⁽⁷⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29. Directivă modificată ultima dată de Directiva 92/118/CEE (JO L 62, 15.03.1993, p. 49).

- (9) Articolul 14 din Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor care reglementează organizarea controalelor veterinare ale animalelor care intră în Comunitate din țări terțe și de modificare a Directivei 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE ⁽¹⁾ prevede că identificarea și înregistrarea acestor animale, stipulate în articolul 3 alineatul 1 litera (c) din Directiva 90/425/CEE trebuie să fie realizate după efectuarea controalelor menționate, cu excepția animalelor de carne și a ecvideelor înregistrate.
- (10) Gestionarea unor regimuri de ajutoare comunitare în domeniul agriculturii necesită identificarea individuală a anumitor tipuri de animale. Sistemele de identificare și înregistrare trebuie, în consecință, să permită aplicarea și controlul acestor măsuri de identificare individuală.
- (11) Trebuie asigurat un schimb rapid și eficient de informații între statele membre pentru aplicarea corectă a prezentului regulament. Dispozițiile comunitare referitoare la acest schimb au fost stabilite în Regulamentul (CEE) nr. 1468/81 al Consiliului din 19 mai 1981 de stabilire a asistenței mutuale între autoritățile administrative ale statelor membre și de colaborare între acestea și Comisie, în vederea asigurării bunei aplicări a reglementărilor vamale și agricole ⁽²⁾ și în Directiva 89/608/CEE a Consiliului din 21 noiembrie 1989 privind asistența reciprocă pe care autoritățile administrative ale statelor membre și-o acordă și colaborarea dintre acestea și Comisie pentru a asigura punerea în aplicare a legislației în sectorul veterinar și zootehnic ⁽³⁾.
- (12) Reglementările actuale privind identificarea și înregistrarea bovinelor au fost stabilite în Directiva 92/102/CEE a Consiliului din 27 noiembrie 1992 privind identificarea și înregistrarea animalelor ⁽⁴⁾ și în Regulamentul (CE) nr. 820/97. Experiența a demonstrat că Directiva 92/102/CEE pentru bovine nu este pe deplin satisfăcătoare și că este necesar, prin urmare, să i se aducă îmbunătățiri. Trebuie să se adopte un regulament special pentru bovine, în vederea creșterii eficacității dispozițiilor directivei în cauză.
- (13) Pentru ca instituirea unui sistem de identificare să fie acceptată, nu trebuie să se impună producătorului cerințe exagerate în materie de formalități administrative. Trebuie prevăzute inclusiv termene rezonabile de punere în practică.
- (14) În scopul unei identificări rapide și precise din rațiuni de control al regimurilor de ajutoare comunitare, fiecare stat membru creează o bază de date electronică la nivel național, în care să se înregistreze identitatea animalului, toate exploatațiile din teritoriu și circulația animalelor, în conformitate cu dispozițiile Directivei 97/12/CE a Consiliului din 17 martie 1997 de modificare și actualizare a Directivei 64/432/CEE privind problemele de sănătate animală care afectează comerțul intracomunitar cu bovine și porcine ⁽⁵⁾, precizând imperativele sanitare pentru această bază de date.
- (15) Fiecare stat membru trebuie să ia toate măsurile necesare pentru ca baza de date națională electronică să fie pe deplin operațională în cel mai scurt timp posibil.
- (16) Trebuie luate măsuri pentru crearea unor condiții tehnice care să garanteze o comunicare optimă a producătorului cu baza de date, precum și o utilizare a bazelor de date pe scară largă.
- (17) Pentru a se putea urmări circulația bovinelor, animalele trebuie identificate printr-o crotalie, aplicată la fiecare ureche și, în principiu, trebuie să fie însoțite de un pașaport în timpul deplasării. Caracteristicile crotaliei și ale pașaportului trebuie stabilite la nivel comunitar. În principiu, trebuie eliberat un pașaport pentru fiecare animal cărui i s-a aplicat crotalia.
- (18) Animalele importate din țări terțe trebuie, în conformitate cu Directiva 91/496/CEE, să fie supuse aceluiași cerințe de identificare.
- (19) Fiecare animal trebuie să păstreze crotalia pe durata întregii vieți.
- (20) Comisia examinează, în momentul de față, pe baza lucrărilor Centrului Comun de Cercetare, posibilitatea de a folosi mijloace electronice pentru identificarea animalelor.
- (21) Toți deținătorii de animale, cu excepția transportatorilor, trebuie să țină la zi un registru cu animalele din exploatațiile lor. Caracteristicile acestui registru trebuie stabilite la nivel comunitar. La cerere, autoritatea competentă trebuie să aibă acces la aceste registre.
- (22) Statele membre pot transfera cheltuielile care decurg din aplicarea acestor măsuri pe ansamblul sectorului carni de vită și mânzat.
- (23) Trebuie desemnată o autoritate competentă pentru aplicarea fiecărui titlu din prezentul regulament.
- (24) Trebuie instituit un sistem de etichetare obligatorie a carni de vită și mânzat, care să devină obligatoriu în toate statele membre. Conform acestui sistem, agenții și organizațiile care comercializează carne de vită și mânzat trebuie să menționeze pe etichetă informații privind carnea de vită și mânzat, precum și locul de sacrificare a animalului sau animalelor de la care provine.

(1) JO L 268, 24.9.1991, p. 56. Directivă modificată ultima dată de Directiva 96/43/CE (JO L 162, 1.7.1996, p. 1).

(2) JO L 144, 2.6.1981, p. 1. Regulament abrogat de Regulamentul (CE) nr. 515/97 (JO L 82, 22.3.1997, p. 1).

(3) JO L 351, 2.12.1989, p. 34.

(4) JO L 355, 5.12.1992, p. 32. Directivă modificată ultima dată de actul de aderare din 1994.

(5) JO L 109, 24.4.1997, p. 1.

- (25) Sistemul de etichetare obligatorie a cărnii de vită și mânzat trebuie consolidat de la 1 ianuarie 2002. În cadrul acestui sistem obligatoriu, agenții și organizațiile care comercializează carne de vită și mânzat trebuie să menționeze pe etichetă informații asupra originii, în special locul de naștere, de îngrășare și sacrificare a animalului de la care provine carnea.
- (26) Se pot furniza informații suplimentare față de cele privind locul nașterii, îngrășării și sacrificării animalului, în cadrul sistemului de etichetare facultativă a cărnii de vită și mânzat.
- (27) Sistemul de etichetare obligatorie bazat pe origine trebuie să intre în vigoare de la 1 ianuarie 2002, iar informațiile complete asupra circulației bovinelor în Comunitate nu trebuie cerute decât pentru animalele născute după 31 decembrie 1997.
- (28) Sistemul de etichetare obligatorie a cărnii de vită și mânzat trebuie aplicat și pentru carnea de vită și mânzat importată în Comunitate. Totuși, trebuie să se țină seama de faptul că agenții sau organizațiile din țări terțe riscă să nu mai dispună de toate informațiile necesare etichetării cărnii de vită și mânzat produse în Comunitate. Trebuie să se precizeze informațiile minime pe care țările terțe trebuie să le menționeze pe etichetă.
- (29) Trebuie prevăzute derogări care să asigure menționarea unui număr minim de indicații pentru agenții sau organizațiile care produc sau comercializează carne de vită și mânzat tocată, care nu pot furniza toate informațiile cerute de sistemul de etichetare obligatorie a cărnii de vită și mânzat.
- (30) Obiectivul etichetării este să asigure o cât mai deplină transparență în ceea ce privește comercializarea cărnii de vită și mânzat.
- (31) Dispozițiile prezentului regulament nu trebuie să aducă atingere prevederilor Regulamentului (CEE) nr. 2081/92 al Consiliului din 14 iulie 1992 privind protecția indicațiilor geografice și denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare ⁽¹⁾.
- (32) Trebuie să se prevadă un cadru comunitar de etichetare a cărnii de vită și mânzat pentru a putea acoperi mențiunile care nu sunt cerute de sistemul de etichetare obligatorie și, având în vedere diversitatea descrierilor cărnii de vită și mânzat comercializate în Comunitate, stabilirea unui sistem de etichetare facultativă este soluția cea mai adecvată. Eficacitatea unui astfel de sistem de etichetare facultativă ține de posibilitatea de a se identifica inclusiv animalele de la care provine carnea de vită și mânzat etichetată. Măsurile adoptate de un agent sau de o organizație în materie de etichetare trebuie să facă obiectul unui caiet de sarcini, care să fie transmis autorității competente responsabile cu autorizarea. Agentul sau organizația sunt autorizate să eticheteze carnea de vită și mânzat doar dacă eticheta le poartă numele sau sigla de identificare. Autoritățile competente ale statelor membre trebuie să aibă posibilitatea de a retrage aprobarea oricărui caiet de sarcini în cazul constatării unor nereguli. Pentru a se asigura recunoașterea caietelor de sarcini pentru etichetare în cadrul Comunității, trebuie să se prevadă un schimb de date între statele membre.
- (33) Agenții și organizațiile care importă în Comunitate carne de vită și mânzat provenită din țări terțe își pot eticheta, de asemenea, produsele în cadrul regimului facultativ de etichetare. Trebuie, în consecință, prevăzute dispoziții care să asigure, pe cât de mult posibil, o echivalență între condițiile de fiabilitate a măsurilor adoptate pentru etichetarea cărnii de vită și mânzat importată și cele aplicabile cărnii de vită și mânzat din Comunitate.
- (34) Tranziția între dispozițiile prevăzute în titlul II din Regulamentul (CE) nr. 820/97 și cele din prezentul regulament poate crea dificultăți care nu sunt avute în vedere de prezentul regulament. Pentru a se putea face față acestei eventualități, Comisia trebuie să aibă posibilitatea de a adopta măsurile tranzitorii necesare. Comisia trebuie, de asemenea, să fie în măsură să rezolve problemele practice speciale care ar putea apărea.
- (35) Pentru a garanta fiabilitatea măsurilor prevăzute în prezentul regulament, este necesar ca statele membre să pună în aplicare măsuri de control adecvate și eficiente. Aceste controale trebuie efectuate fără a aduce atingere controalelor pe care le poate efectua Comisia în conformitate cu articolul 9 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene ⁽²⁾.
- (36) În caz de infracțiune prin încălcarea dispozițiilor prezentului regulament trebuie să se prevadă sancțiuni adecvate.
- (37) Trebuie adoptate măsurile necesare aplicării prezentului regulament în conformitate cu Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a procedurilor de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei ⁽³⁾,

⁽¹⁾ JO L 208, 24.7.1992, p. 1.

⁽²⁾ JO L 312, 23.12.1995, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1036/1999. (JO L 127, 21.5.1999, p. 4).

⁽³⁾ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

TITLUL I

Identificarea și înregistrarea bovinelor

Articolul 1

(1) Fiecare stat membru stabilește un sistem de identificare și înregistrare a bovinelor în conformitate cu dispozițiile prezentului titlu.

(2) Dispozițiile prezentului titlu se aplică fără a aduce atingere normelor comunitare care pot fi stabilite în vederea eradicării sau combaterii maladiilor și fără a aduce atingere prevederilor Directivei 91/496/CEE și ale Regulamentului (CEE) nr. 3508/92 ⁽¹⁾. Cu toate acestea, dispozițiile Directivei 92/102/CEE, care se referă în principal la bovine, nu se mai aplică de la data la care aceste animale trebuie identificate conform prezentului titlu.

Articolul 2

În sensul prezentului titlu:

- „animal” reprezintă o bovină în sensul articolului 2 alineatul 2 literele (b) și (c) din Directiva 64/432/CEE ⁽²⁾,
- „exploatație” reprezintă orice unitate, construcție sau, în cazul unei exploatații în spațiu deschis, orice loc de pe teritoriul unui stat membru în care sunt deținute, crescute sau îngrijite animalele menționate în prezentul regulament,
- „deținător” reprezintă orice persoană fizică sau juridică responsabilă de animale, permanent sau temporar, inclusiv în timpul transportului sau pe o piață,
- „autoritate competentă” reprezintă autoritatea centrală sau autoritățile unui stat membru responsabile sau însărcinate cu efectuarea controalelor veterinare și cu aplicarea prezentului titlu sau, pentru controlul primelor, autoritățile însărcinate cu punerea în aplicare a Regulamentului (CEE) nr. 3508/92.

Articolul 3

Sistemul de identificare și de înregistrare a bovinelor cuprinde următoarele elemente:

- (a) crotalii pentru identificarea individuală a animalelor;
- (b) baze de date electronice;
- (c) pașapoarte pentru animale;
- (d) registre individuale păstrate în fiecare exploatație.

Comisia și autoritatea competentă a statului membru în cauză au acces la toate informațiile menționate în prezentul titlu. Statele membre și Comisia iau măsurile necesare pentru ca toate părțile interesate, inclusiv asociațiile de consumatori interesate recunoscute de statul membru, să aibă acces la aceste date, cu condiția garantării protecției și a confidențialității datelor solicitate în temeiul dreptului intern.

Articolul 4

(1) Toate animalele dintr-o exploatație născute după 31 decembrie 1997 sau destinate comerțului intracomunitar după această dată sunt identificate printr-o crotalie aprobată de autoritatea competentă, aplicată pe fiecare ureche. Cele două crotalii au același cod unic de identificare, care permite identificarea individuală a fiecărui animal și a exploatației în care s-a născut. Prin derogare de la mențiunile anterioare, animalele născute înainte de 1 ianuarie 1998 sau destinate comerțului intracomunitar după această dată pot fi identificate până la 1 septembrie 1998 în conformitate cu Directiva 92/102/CEE.

Prin derogare de la primul paragraf, animalele născute înainte de 1 ianuarie 1998 și destinate după această dată comerțului intracomunitar pot fi identificate până la 1 septembrie 1999 în conformitate cu Directiva 92/102/CEE.

Bovinele destinate unor evenimente culturale sau sportive (cu excepția târgurilor și expozițiilor) pot fi identificate prin intermediul unui sistem de identificare care oferă garanții echivalente și care este agreat de Comisie.

(2) Crotalia se aplică într-un termen stabilit de statul membru, de la nașterea animalului și în orice caz înainte ca animalul să părăsească exploatația în care s-a născut. Acest termen nu trebuie să depășească treizeci de zile până la 31 decembrie 1999 și douăzeci de zile după această dată.

Totuși, la cererea unui stat membru, Comisia poate, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul 2, să stabilească circumstanțele în care statele membre pot prelungi intervalul maxim.

Nici un animal născut după 31 decembrie 1997 nu poate părăsi o exploatație fără a fi identificat conform dispozițiilor prezentului articol.

(3) Orice animal importat dintr-o țară terță, care a trecut de controalele stabilite de Directiva 91/496/CEE și care rămâne pe teritoriul comunitar este identificat în exploatația de destinație printr-o crotalie conformă cu dispozițiile prezentului articol, într-un termen care trebuie stabilit de către statul membru și care nu trebuie să depășească douăzeci de zile după controalele menționate anterior și, în orice caz, înaintea părăsirii exploatației.

Totuși, identificarea animalului nu este necesară dacă exploatația de destinație este un abator situat în același stat membru, iar în acest abator se efectuează controalele necesare și animalul este sacrificat în cele douăzeci de zile care urmează după aceste controale.

⁽¹⁾ JO L 355, 5.12.1992, p. 1. Regulament modificat ultima dată de Regulamentul (CE) nr. 1036/1999 (JO L 127, 21.5.1999, p. 4).

⁽²⁾ JO 121, 29.7.1964, p. 1977/64. Directivă actualizată de Directiva 97/12/CE (JO L 109, 25.4.1997, p. 1) și modificată ultima dată de Directiva 98/99/CE (JO L 358, 31.12.1998, p. 107).

Identificarea inițială efectuată de o țară terță este înregistrată în baza de date electronică menționată în articolul 5 sau, dacă aceasta nu este pe deplin operațională, în registrele menționate în articolul 3, cu codul de identificare atribuit de statul membru de destinație.

(4) Orice animal care provine dintr-un alt stat membru își păstrează crotalia de origine.

(5) Nici o crotalie nu poate fi îndepărtată sau înlocuită fără autorizarea autorității competente.

(6) Crotaliile sunt atribuite exploatației, distribuite și aplicate animalelor în conformitate cu procedura stabilită de autoritatea competentă.

(7) Până cel târziu la 31 decembrie 2001, Parlamentul European și Consiliul, pe baza unui raport al Comisiei, însoțit de propuneri, dacă este cazul, și în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 95 din tratat, decid asupra posibilității de a introduce sisteme electronice de identificare, în funcție de progresele realizate în acest domeniu.

Articolul 5

Autoritatea competentă a statelor membre creează o bază de date electronică în conformitate cu articolele 14 și 18 din Directiva 64/432/CEE.

Bazele de date electronice sunt pe deplin operaționale cel târziu la 31 decembrie 1999 și conțin, de la această dată, toate datele cerute în temeiul directivei menționate anterior.

Articolul 6

(1) De la 1 ianuarie 1998, pentru fiecare animal care va trebui identificat în conformitate cu articolul 4, autoritatea competentă eliberează un pașaport în 14 zile de la notificarea nașterii sau, în cazul unor animale importate din țări terțe, în cele paisprezece zile care urmează notificării noii identificări de către statul membru în cauză, în conformitate cu articolul 4 alineatul 3. Autoritatea competentă poate elibera un pașaport pentru animalele provenind dintr-un alt stat membru în aceleași condiții. În acest caz, pașaportul care însoțește animalul la sosire este predat autorității competente, care îl restituie statului membru care l-a eliberat.

Totuși, la cererea unui stat membru, Comisia poate, în conformitate cu procedura menționată la articolul 23 alineatul 2, să stabilească circumstanțele în care intervalul maxim poate fi prelungit.

(2) Atunci când un animal este deplasat, el trebuie însoțit de un pașaport.

(3) Prin derogare de la alineatul 1 prima teză și de la alineatul 2, statele membre:

— care dispun de o bază de date electronică pe care Comisia o consideră pe deplin operațională, în conformitate cu articolul 5, pot dispune ca pașaportul să nu fie eliberat decât

în cazul animalelor destinate comerțului intracomunitar și ca aceste animale să nu fie însoțite de pașaport decât în caz de deplasare de pe teritoriul statului membru în cauză spre un alt stat membru, caz în care pașaportul conține date dintr-o bază de date electronică.

În aceste state membre, pașaportul care însoțește un animal importat dintr-un alt stat membru este predat, la sosire, autorității competente;

— pot să autorizeze, până la 1 ianuarie 2000, acordarea de pașapoarte colective pentru cirezile care se deplasează în interiorul statului membru în cauză, cu condiția ca aceste cirezi să aibă aceeași origine și aceeași destinație și să fie însoțite de un certificat veterinar.

(4) În caz de deces al animalului, pașaportul este restituit de deținător autorității competente cel târziu după 7 zile de la decesul animalului. Dacă animalul este trimis la abator, gestionarul abatorului este responsabil de restituirea pașaportului către autoritatea competentă.

(5) În cazul unor animale exportate în țări terțe, pașaportul este restituit de ultimul deținător autorității care are competență în regiunea în care este exportat animalul.

Articolul 7

(1) Toți deținătorii de animale, cu excepția transportatorilor:

— țin un registru la zi,

— semnalează, din momentul în care baza de date electronică este pe deplin operațională, autorității competente, într-un interval stabilit de statul membru și cuprins între 3 și 7 zile, toate deplasările destinate sau provenind din exploatație, precum și toate nașterile și decesele animalelor din exploatație, precizând data acestora. Totuși, la cererea unui stat membru, Comisia poate să stabilească, în conformitate cu procedura menționată la articolul 23 alineatul 2, circumstanțele în care statele membre pot prelungi termenul maxim și pot prevedea normele specifice care se aplică circulației bovinelor în scopul pășunatului, în timpul verii, în diverse regiuni de munte.

(2) Dacă este cazul, fiecare deținător completează pașaportul încă de la sosirea fiecărui animal în exploatație și înaintea plecării din exploatație și se asigură că animalul este însoțit de pașaport, în conformitate cu articolul 6.

(3) Fiecare deținător furnizează autorității competente, la cerere, toate informațiile privind originea, identificarea și, dacă este cazul, destinația animalelor care i-au aparținut și pe care le-a deținut, transportat, comercializat sau sacrificat.

(4) Registrul are un format agreat de autoritatea competentă, este completat manual sau în format electronic și este accesibil autorității competente în orice moment, pentru o perioadă minimă care urmează să fie stabilită de autoritatea competentă, dar nu mai mică de trei ani.

Articolul 8

Statele membre desemnează autoritatea menită să asigure respectarea prezentului titlu. Fiecare stat membru comunică identitatea acestei autorități celorlalte state membre și Comisiei.

Articolul 9

Statele membre pot transfera deținătorilor cheltuielile legate de sistemele menționate la articolul 3 și de controalele prevăzute în prezentul titlu.

Articolul 10

Măsurile necesare punerii în aplicare a prezentului titlu sunt stabilite în conformitate cu procedura de gestiune menționată la articolul 23 alineatul (2). Aceste măsuri privesc:

- (a) dispozițiile privind crotaliile;
- (b) dispozițiile privind pașaportul;
- (c) dispozițiile privind registrul;
- (d) controalele minimale care trebuie efectuate;
- (e) aplicarea unor sancțiuni administrative;
- (f) dispozițiile tranzitorii necesare pentru a facilita aplicarea prezentului titlu.

TITLUL II

Etichetarea cărnii de vită și mânzat și a produselor pe bază de carne de vită și mânzat

Articolul 11

Agenții sau organizațiile menționate la articolul 12 care:

- sunt obligați să eticheteze carnea de vită și mânzat în toate stadiile de comercializare, în temeiul dispozițiilor secțiunii I din prezentul titlu,
- doresc, în temeiul dispozițiilor secțiunii II din prezentul titlu, să eticheteze carnea de vită și mânzat la punctul de vânzare, astfel încât să furnizeze alte informații decât cele prevăzute la articolul 13 privind unele caracteristici sau condițiile de producție a cărnii etichetate sau ale animalului de la care provine aceasta,

se conformează dispozițiilor prezentului titlu.

Prezentul titlu se aplică fără a aduce atingere legislației comunitare din acest domeniu, mai ales în materie de carne de vită și mânzat.

Articolul 12

În sensul prezentului titlu:

- „carne de vită și mânzat” reprezintă toate produsele cu codurile NC 0201, 0202, 0206 10 95 și 0206 29 91,
- „etichetare” reprezintă aplicarea unei etichete pentru o bucată sau pentru niște bucăți de carne, direct sau pe ambalaj sau, în cazul produselor care nu sunt preambalate, informația adecvată, scrisă vizibil, furnizată consumatorului la locul vânzării,
- „organizație” reprezintă un grup de agenți din același sector sau din sectoare diferite ale comerțului cu carne de vită și mânzat.

SECȚIUNEA I

Sistemul comunitar de etichetare obligatorie a cărnii de vită și mânzat

Articolul 13

Norme generale

(1) Agenții și organizațiile care comercializează carne de vită și mânzat în Comunitate procedează la etichetare în conformitate cu prezentul articol.

Sistemul de etichetare obligatorie garantează relația între identificarea carcasi, a sferului sau a bucăților de carne pe de o

parte și, pe de altă parte, a animalului individual sau, dacă este suficient pentru verificarea veridicității informațiilor de pe etichetă, a grupului de animale în cauză.

(2) Pe etichetă se vor menționa:

- (a) un număr sau un cod de referință care să asigure legătura dintre carne și animalul sau animalele de la care provine. Acest număr poate fi numărul de identificare al animalului de la care provine carnea sau numărul de identificare al unui grup de animale;
- (b) numărul de autorizare a abatorului care a efectuat sacrificarea animalului sau a grupului de animale și statul membru sau țara terță în care se află abatorul. Mențiunea va arăta astfel: „Loc de tranșare: (numele statului membru sau al țării terțe) (numărul de autorizare)”;
- (c) numărul de autorizare al secției de tranșare care a tranșat carcasa sau grupul de carcase și statul membru sau țara terță în care se află atelierul. Mențiunea va arăta astfel: „Loc de tranșare: (numele statului membru sau al țării terțe) (numărul de autorizare)”.

(3) Totuși, până la 31 decembrie 2001, statele membre al căror sistem de identificare și înregistrare a bovinelor, menționat în titlul I, prevede suficiente detalii, pot să hotărască obligativitatea menționării pe etichetă a unor informații suplimentare în ceea ce privește carnea de vită și mânzat provenind de la animale născute, deținute sau sacrificate pe teritoriul lor.

(4) Sistemul obligatoriu prevăzut la alineatul (3) nu trebuie să provoace nici o dezorganizare a comerțului între statele membre.

Normele de punere în aplicare folosite de statele membre care doresc să recurgă la alineatul (3) necesită aprobarea prealabilă a Comisiei.

(5) (a) Începând de la 1 ianuarie 2002, agenții și organizațiile trec pe etichetă și indicațiile următoare:

- (i) statul membru sau țara terță de naștere;
- (ii) statele membre sau țările terțe în care are loc îngrășarea;
- (iii) statul membru sau țara terță în care are loc sacrificarea.

- (b) Totuși, atunci când carnea provine de la animale născute, deținute sau sacrificate:
- (i) în același stat membru, mențiunea poate apărea sub forma: „Origine: (numele statului membru)”;
 - (ii) într-o aceeași țară terță, mențiunea poate apărea sub forma „Origine: (numele țării terțe)”.

Articolul 14

Derogări de la sistemul de etichetare obligatorie

Prin derogare de la articolul 13 alineatul (2) literele (b) și (c) și de la articolul 13 alineatul (5) litera (a) punctele (i) și (ii), agenții sau organizațiile care produc carne de vită și mânzat tocată menționează pe etichetă: „Produs în (numele statului membru sau al țării terțe)”, în funcție de locul în care a fost produsă carnea și „Origine” dacă statul sau statele în cauză nu sunt aceleași cu statele de producere.

Obligația prevăzută în articolul 13 alineatul (5) litera (a) punctul (iii) se aplică pentru această carne începând cu data de aplicare a prezentului regulament.

Acești agenți sau aceste organizații pot completa eticheta cărnii de vită și mânzat tocată:

- cu una sau mai multe mențiuni prevăzute la articolul 13 și/sau
- cu data de producere a cărnii respective.

Pe baza experienței dobândite și în funcție de eventualele necesități, se pot adopta dispoziții similare pentru carnea tranșată, precum și pentru resturile de la pregătirea ei pentru vânzare, în conformitate cu procedura menționată în articolul 23 alineatul (2).

Articolul 15

Etichetarea obligatorie a cărnii de vită și mânzat provenită din țări terțe

Prin derogare de la articolul 13, carnea de vită și mânzat importată în Comunitate, pentru care nu sunt disponibile toate informațiile prevăzute la articolul 13, se etichetează cu mențiunea: „Origine: non CE” și „Loc de sacrificare: (Numele țării terțe)”, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 17.

SECȚIUNEA II

Sistem de etichetare facultativă

Articolul 16

Norme generale

(1) În ceea ce privește etichetele care cuprind alte mențiuni decât cele prevăzute în secțiunea I a prezentului titlu, fiecare agent sau organizație prezintă un caiet de sarcini spre aprobare de către autoritatea competentă din statul membru în care a fost produsă sau comercializată carnea de vită și mânzat. Autoritatea competentă poate stabili, de asemenea, caiete de sarcini care să fie utilizate în statul membru în cauză, cu condiția ca utilizarea lor să nu fie obligatorie.

Caietele de sarcini de etichetare facultativă indică:

- informațiile care trebuie menționate pe etichetă,
- măsurile care trebuie luate pentru garantarea veridicității informațiilor,
- sistemul de control aplicabil în toate etapele de producție și vânzare, inclusiv controalele la care trebuie să procedeze un organism independent, recunoscut de autoritatea competentă și desemnat de agent sau de organizație. Aceste organisme trebuie să respecte criteriile enunțate în norma europeană EN/45011,
- în cazul unei organizații, măsurile care trebuie luate împotriva membrilor care nu respectă caietul de sarcini.

Statele membre pot decide cu privire la înlocuirea controalelor efectuate de organismul independent cu cele efectuate de o autoritate competentă. Aceasta trebuie să dispună, în acest scop, de personal calificat și de resurse necesare efectuării controalelor necesare.

Costul controalelor prevăzute în prezenta secțiune revine agentului sau organizației care utilizează sistemul de etichetare.

(2) Autorizarea unui caiet de sarcini presupune acordul autorității competente, obținut pe baza unei examinări detaliate a elementelor menționate în alineatul 1, cu privire la funcționarea corectă și fiabilă a sistemului de etichetare și a sistemului de control al solicitantului. Autoritatea competentă respinge caietele de sarcini care nu garantează relația între identificarea carcasi, a sfertului sau a bucăților de carne, pe de o parte, și, pe de altă parte, animalul individual sau, dacă este suficient pentru verificarea veridicității informațiilor care figurează pe etichetă, animalele în cauză.

Se resping caietele de sarcini care prevăd etichete cu informații înșelătoare sau insuficient de clare.

(3) Atunci când carnea de vită și mânzat este produsă și/sau vândută în două sau mai multe state membre, autoritățile competente ale statelor membre în cauză examinează și aprobă caietele care le sunt prezentate, cu condiția ca informațiile pe care le conțin să se raporteze la operațiunile care au loc pe teritoriul respectiv. În acest caz, fiecare stat membru trebuie să recunoască aprobările acordate de orice alt stat membru în cauză.

Dacă, într-un termen stabilit în conformitate cu procedura din articolul 23 alineatul (2), calculat începând cu a doua zi după prezentarea cererii, nu s-a acordat sau refuzat nici o autorizare sau nu au fost solicitate informații suplimentare, caietul de sarcini este considerat aprobat de autoritatea competentă.

(4) Dacă autoritățile competente din toate statele membre în cauză aprobă caietul de sarcini propus, agentul sau organizația în cauză sunt abilitate să eticheteze carnea de vită și mânzat, cu condiția ca eticheta să le poarte numele sau sigla.

(5) Prin derogare de la alineatele (1)–(4), Comisia, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (2), poate să prevadă, în cazuri speciale, o procedură de aprobare mai rapidă sau simplificată, în special pentru carnea de vită și mânzat prezentată în ambalaje mici, destinată vânzării cu amănuntul, sau pentru bucățile de carne de categoria I în ambalaje individuale, etichetate într-un stat membru conform unui caiet de sarcini aprobat și introduse pe teritoriul unui alt stat membru, cu condiția ca pe eticheta de origine să nu fi fost adăugată ulterior nici o informație.

(6) Un stat membru decide că numele uneia sau mai multor regiuni ale sale nu poate fi utilizat, mai ales dacă numele regiunii:

- ar putea da naștere unor confuzii sau dificultăți de control,
- este rezervat pentru carne de vită și mânzat în cadrul Regulamentului (CEE) nr. 2081/92.

În cazul unei autorizații, numele regiunii este completat cu numele statului membru.

(7) Statele membre informează Comisia asupra aplicării prezentului articol și mai ales asupra informațiilor înscrise pe etichetă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta în cadrul Comitetului de gestionare a cărnii de vită și mânzat menționat la articolul 23 alineatul (1) litera (b) și, dacă este cazul, în conformitate cu procedura menționată la articolul 23 alineatul (2), se pot stabili reguli privind aceste informații și, în special, se pot impune limitări.

Articolul 17

Sistemul de etichetare facultativă a cărnii de vită și mânzat care provine dintr-o țară terță

(1) Atunci când carnea de vită și mânzat este produsă, integral sau parțial, într-o țară terță, agenții sau organizațiile sunt abilitați să eticheteze carnea de vită și mânzat conform prezentei secțiuni dacă, pe lângă respectarea articolului 16, au obținut pentru caietele de sarcini acordul autorității competente desemnate în acest scop de fiecare țară în cauză.

(2) Valabilitatea în Comunitate a unui acord dat de o țară terță presupune notificarea prealabilă a Comisiei de către țara terță în cauză:

- asupra autorității competente desemnate,
- asupra procedurilor și criteriilor conform cărora autoritatea competentă examinează caietul de sarcini,
- asupra fiecărui agent sau organizație al cărei caiet de sarcini a fost aprobat de autoritatea competentă.

Comisia transmite aceste notificări statelor membre.

Dacă, pe baza notificărilor prevăzute anterior, Comisia ajunge la concluzia că procedurile și/sau criteriile aplicate într-o țară terță

nu sunt echivalente cu normele prevăzute de prezentul regulament, ea decide, după consultarea țării terțe în cauză, că acordurile date nu sunt valabile în Comunitate.

Articolul 18

Sancțiuni

Fără a aduce atingere măsurilor luate de organizația sau de organismul de control prevăzute la articolul 16, dacă se dovedește că un agent sau o organizație nu a completat caietul de sarcini prevăzut la articolul 16 alineatul (1), statul membru îi poate retrage autorizarea prevăzută la articolul 16 alineatul (2) sau îi poate impune respectarea unor condiții suplimentare în cazul menținerii autorizării.

SECȚIUNEA III

Dispoziții generale

Articolul 19

Norme

Măsurile necesare punerii în aplicare a prezentului titlu se adoptă în conformitate cu procedura de gestionare prevăzută la articolul 23 alineatul (2). Aceste măsuri se referă în special la:

- (a) stabilirea mărimii grupului de animale, menționat la articolul 13 alineatul (2) litera (a);
- (b) definirea cărnii de vită și mânzat tocate, a resturilor de la pregătirea cărnii de vită și mânzat sau a cărnii de vită și mânzat tranșată menționate la articolul 14;
- (c) definirea mențiunilor specifice care pot figura pe etichete;
- (d) măsurile necesare pentru facilitarea tranziției între aplicarea Regulamentului (CE) nr. 820/97 și aplicarea prezentului titlu;
- (e) măsurile necesare pentru rezolvarea problemelor practice specifice. Atunci când acest lucru se dovedește a fi justificat, măsurile respective pot deroga de la unele dispoziții din prezentul titlu.

Articolul 20

Desemnarea autorităților competente

Statele membre desemnează una sau mai multe autorități competente responsabile cu punerea în aplicare a prezentului titlu până cel târziu la 14 octombrie 2000.

Articolul 21

Cel târziu la 14 august 2003, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport și, dacă este cazul, propuneri adecvate privind extinderea domeniului de aplicare a prezentului regulament la produsele transformate care conțin carne de vită și mânzat și produse pe bază de carne de vită și mânzat.

TITLUL III

Dispoziții comune

Articolul 22

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta respectarea dispozițiilor prezentului regulament. Controalele prevăzute sunt efectuate fără a aduce atingere controalelor la care Comisia poate proceda în temeiul articolului 9 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95.

Orice sancțiune impusă de statul membru unui deținător este proporțională cu gravitatea infracțiunii. Sancțiunile pot include, dacă această măsură se justifică, o limitare a circulației animalelor dinspre sau către exploatarea deținătorului în cauză.

(2) Experții Comisiei, împreună cu autoritățile competente:

- (a) verifică dacă statele membre se conformează dispozițiilor prezentului regulament;
- (b) efectuează controale la fața locului pentru a se asigura că toate controalele au fost realizate în conformitate cu prezentul regulament.

(3) Orice stat membru pe teritoriul căruia se efectuează controale acordă experților Comisiei ajutorul de care aceștia au nevoie pentru îndeplinirea sarcinilor lor.

Rezultatele controalelor efectuate trebuie examinate împreună cu autoritatea competentă a statului membru în cauză, înaintea redactării și difuzării unui raport final.

(4) Comisia examinează, atunci când consideră necesar, situația în cadrul Comitetului Veterinar Permanent menționat la articolul 23 alineatul (1) litera (c). Comisia poate adopta hotărârile necesare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 23 alineatul (3).

(5) Comisia urmărește evoluția situației. În funcție de această evoluție și în conformitate cu procedura menționată la articolul 23 alineatul (3), Comisia poate modifica sau abroga deciziile prevăzute la alineatul (4).

(6) Dacă este necesar, se stabilesc norme de aplicare a prezentului articol în conformitate cu procedura menționată la articolul 23 alineatul (3).

Articolul 23

(1) Comisia este asistată:

- (a) pentru punerea în aplicare a articolului 10, de către Comitetul Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă menționat în articolul 11 din Regulamentul (CE) nr. 1258/1999 al Consiliului ⁽¹⁾;
- (b) pentru punerea în aplicare a articolul 19, de Comitetul de gestionare a cărnii de vită și mânzat instituit de articolul 42 din Regulamentul (CE) nr. 1254/1999 al Consiliului ⁽²⁾;
- (c) pentru punerea în aplicare a articolului 22, de Comitetul Veterinar Permanent instituit prin Decizia 68/361/CEE a Consiliului ⁽³⁾.

(2) Dacă trebuie urmată procedura prevăzută în prezentul alineat, se aplică articolele 4 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din aceasta.

Perioada prevăzută la articolul 4 alineatul (3) din Decizia 1999/468/CE este de o lună.

(3) Dacă trebuie urmată procedura prevăzută în prezentul alineat, se aplică articolele 5 și 7 din Decizia 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor articolului 8 din aceasta.

Perioada prevăzută la articolul 5 alineatul (6) din Decizia 1999/468/CE este de trei luni.

(4) Comitetele își stabilesc regulamentul de procedură.

Articolul 24

(1) Regulamentul (CE) nr. 820/97 se abrogă.

(2) Trimiterile la Regulamentul (CE) nr. 820/97 se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexă.

Articolul 25

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la publicarea în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Se aplică pentru carnea de vită și mânzat care provine de la animalele sacrificate după 1 septembrie 2000.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 iulie 2000.

Pentru Parlamentul European

Președintele

N. FONTAINE

Pentru Consiliu

Președintele

J. GLAVANY

⁽¹⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 103.

⁽²⁾ JO L 160, 26.6.1999, p. 21.

⁽³⁾ JO L 255, 18.10.1968, p. 23.

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Regulamentul (CE) nr. 820/97	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
Articolul 7	Articolul 7
Articolul 8	Articolul 8
Articolul 9	Articolul 9
Articolul 10	Articolul 10
Articolul 11	—
Articolul 12	Articolul 11
Articolul 13	Articolul 12
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 16 alineatul (5)
Articolul 14 alineatul (4)	Articolul 16 alineatul (4)
Articolul 15	Articolul 17
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 16 alineatul (3)
Articolul 16 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (2) litera (a)
Articolul 17	Articolul 18
Articolul 18	Articolul 19
Articolul 19	—
Articolul 20	Articolul 20
Articolul 21	Articolul 22
Articolul 22	Articolul 25